

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

ا. م. شیرى
۱۷ جون ۲۰۲۱

تاراج کشور همچنان ادامه دارد

در سال‌ها و ماه‌های اخیر، از همه بدتر، در مدت ۸ سال گذشته، تهیه مواد غذایی نه تنها پر هزینه شده، حتی هزینه روحی و روانی فراوانی هم دارد. تشکیل صف‌های طولانی در مقابل مغازه‌ها برای خرید روغن، مرغ و تخم مرغ و سایر مایحتاج عمومی به یک امر عادی تبدیل گردیده است. به اضافه این، افزایش دائمی قیمت‌ها نه فقط باعث کوچکترین شدن سبد غذایی عموم، حتی باعث کاهش ارزش پول ملی و به علامت مشخصه بی‌ثباتی تبدیل شده است. این روند به چنان درجه حادی رسیده است که حتی صدای مقامات بلندپایه کشور که خود عامل و مسبب این اوضاع وخیم بوده و هستند، در آمده و مرتب از گرانی ناله و شکایت می‌کنند بدون این که طرحی یا برنامه‌ای برای مهار و کنترل تورم و گرانی ارائه بدهند.

در آستانه سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری که تا کنون دو دوره مناظره تلویزیونی بین هفت نامزده احراز صلاحیت شده از شورای نگهبان برگزار گردیده، هیچ یک از آن‌ها جز حرافی و سخنان مفت و بی‌پشتوانه، به کلی طرحی یا برنامه‌ای برای بهبود شرایط معیشتی عمومی، به خصوص، طبقات و اقشار ساقط شده از هستی و امکانات زندگی ساده انسانی ارائه نکرده است.

البته، مقامات رسمی همواره تحریم و محاصره اقتصادی از سوی امپریالیسم امریکا و متحدانش را به عنوان علت اصلی تورم و گرانی عنان‌گسیخته معرفی کرده‌اند بدون این که زحمت یک مقایسه ساده ایران با کشورهایی مثل کوبا و کوریای دموکراتیک یا روسیه را که بیشتر و بیشتر از کشور ما تحت تحریم‌های گردن کلفتان بین‌المللی قرار دارند، به خود بدهند.

نکته این است که شیوع ویروس کرونا نیز انگار برای حاکمیت ایران یک نعمت آسمانی بود. به طوری که بلافاصله بعد از انتشار خبر شیوع آن در شهر ووهان چین در ماه‌های آخر ۱۳۹۸، در ایران، در قم نیز به کارگردانی جامعه‌المصطفی پیدا شد و گویا به سرعت سرتاسر کشور را فراگرفت. در ادامه، هنگامی که رسانه‌های جریان مسلط خبر شیوع انواع دیگر این ویروس، مانند نوع لندن، برزیلی، هندی، افریقائی و غیره را منتشر نمودند، مقامات ایران آن را در هوا زدند و دو باره نمونه‌های آن‌ها را در گوشه‌ای از کشور یافتند. و این بهانه‌ای شد برای هر چه بیشتر در تنگنا قرار دادن توده‌ها، تشدید روند صعودی فقر، بی‌کاری گرانی زندگی اجتماعی و گسترش هر چه بیشتر فاصله طبقاتی! بنا بر این، سؤال می‌شود: آیا ویروس کرونا باعث افزایش قیمت روزافزون مرغ و تخم مرغ و غیره شده است؟ البته که نه!

این واقعیت را برخی‌ها با سوءمدیریت مقامات توضیح می‌دهند. اما به طور قطع اینطوری نیست. اتفاقاً، به عکس، مقامات دولت نئولیبرال ملا حسن روحانی بسیار خوب هم بلدند مدیریت کنند. چون دست‌شان در دست بازار است و روش مدیریت‌شان توسط بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و سایر نهاد های مالی و سیاسی امپریالیستی دیکته می‌شود، بخوبی می‌دانند که افزایش مداوم قیمت‌ها، به ویژه، قیمت‌های مایحتاج روزمره، راحت‌ترین و بی‌دردترین روش مشغول کردن فکر و ذهن توده‌ها، جیب‌بری قانونی، دست‌برد زدن به سفره مردم برای کسب سودهای نجومی، مخصوصاً توسط سرمایه‌داری دلال و سوداگر معیشت مردم می‌باشد.

پس، وجوه حاصل از جیب‌بری قانونی و کوچک شدن سفره مردم کجا می‌رود؟ باز هم مشخص‌تر، به عنوان مثال: وجوه حاصل از گران کردن خائنانه بنزین در آبان [عقرب] ۱۳۹۸! مردم شب خوابیدند و صبح ناگهان دیدند به ازای هر لیتر بنزین به جای هزار تومن، باید سه هزار تومن بپردازند. سؤال پیش می‌آید: دو هزار تومن مابه‌التفاوت قیمت یک لیتر بنزین برای چه بخشی از جامعه صرف شد و کدامیک از مشکلات اجتماعی- اقتصادی را حل کرد؟

روشن است که نه فقط هیچ مشکلی را حل نکرد، بلکه، بخش عمده آن‌به گاو صندوق «تجار محترم» بازار، به قول آیت‌الله خمینی «صاحبان اصلی انقلاب» رفت و همچنان می‌رود. بخش دیگر به ارز تبدیل شده، به حساب بانکی هزاران «آقازاده» مقیم خارج واریز می‌شود تا هزینه لازم برای عیش و عشرت آن‌ها تأمین گردد. «خرده-ریزه‌های» باقی‌مانده را هم سلاطین مختلف برای خرید ارز و سکه، املاک و مستغلات، جنگل‌ها، معادن، کارخانه‌ها و یا برای ساختن «باستی هیلزها» صرف کردند. کاخ‌های مجلل مؤمنان صدرنشین و دو و نیم میلیون واحد مسکن خالی در استان تهران قطعاً با باد هوا ساخته نشده است.

طبیعت تمام تغییرات به گونه‌ای است که هر قدر از یکی کنده شود، به دیگر اضافه می‌گردد و این قاعده ظالمانه که هرگز «مالی اندوخته نمی‌شود، مگر از دیگران کاسته شود»، یا به تعبیر شیخ اجل، سعدی شیرازی،

هر که افزوده گشت سیم و زرش سیم و زر نیارید از آسمان به سرش

از کجا جمع کرده این همه زرومال؟ یا خودش دزد بوده یا پدرش

در کشور ما، و نه تنها در کشور ما، حتی در جهان ناعادلانه امروزی هنوز اعتبار خود را از دست نداده است. یک نگاه ساده به گزارشات و داده‌های رسانه‌های مختلف در خصوص اوضاع زندگی عامه شهروندان و همچنین، به زندگی تجملی نخبگان فاسد و البته، مسلمان و مؤمن، تقسیم جامعه ایران به طبقات آشتی‌ناپذیر را به وضوح نشان می‌دهد. جامعه‌ای که از یک طبقه کوچک مرکب از یک مشت افراد صاحب ثروت‌های محیرالعقول و انبوه توده‌های ساقط شده از هستی و امکانات ابتدائی زندگی تشکیل یافته است.

دلیلی بر کتمان این واقعیت وجود ندارد که حاکمیت ایران، یک حاکمیت سرمایه‌داری و به لحاظ نظری، عقب‌مانده‌ترین نوع آن است و در سیاست‌گذاری‌ها، طبعا منافع طبقاتی خود را مبنا قرار می‌دهد. اقدامات شدید دولت گویا برای مقابله با شیوع ویروس کرونا، بحران اقتصادی، تورم ۴۹ درصدی، کمبود کالاهای اساسی و گرانی روزمره آن‌ها، بنا به ماهیت خود به معنای این است که منافع سرمایه‌داران انگل در دستان مطمئنی می‌باشد. البته، مقامات رسمی وعده می‌دهند ثروت‌ها را به طور برابر تقسیم کنند و تقسیم هم می‌کنند: «از صحن خانه تا بام از آن من، از بام خانه تا ثریا از آن تو»! و این برابری و دموکراسی سرمایه‌داری کماکان ادامه دارد.

الان که انتخابات ریاست جمهوری در پیش است. صرف‌نظر از این که کدامیک از نامزدها بر صندلی ریاست جمهوری بنشیند، اگر دولت او پا در جای پای دولت‌های نئولیبرال پیشین بگذارد و همچنان به اجرای برنامه‌های مراکز مالی- اقتصادی و سیاسی امپریالیستی همانند ۴۲ سال گذشته ادامه دهد، به طور قطع باید به فکر زمستانش باشد. زیرا، مسأله معیشت شوخی بردار نیست.

حالا، وقت آن است که همه به این بیندیشد که آیا می‌توان با همه این‌ها مقابله کرد؟ تاریخ می‌آموزد که فقط با سازماندهی زحمتکشان، در حله اول کارگران، به دیگر سخن، همان طبقه رزمنده می‌توان به طور مؤثر با سرمایه مبارزه کرد. فقط سازماندهی اکثریت آگاه برای گذار انقلابی در جهت توسعه جامعه و تأمین معاش عمومی را می‌توان در برابر ثروت‌های نامشروع اقلیت قرار داد.

۲۶ خرداد [جوزا] ۱۴۰۰